

Publicerad 2020-11-16 15:38 av lila fjäderblomman

En haibun

Minnen

Novembergrå eftermiddag njuter jag utomhus, värmande te yllesjal och fårskinn. Läsandes Pablo Nerudas "Minnen".

Genast slingrar sig mina minneskrokar igenom olika inre rum.

Ser en nyfiken och kavat 5-åring som leker skola. Imorgon vill hon börja på riktigt, helst igår! Skolan var hennes bästa vän ända till tonåren. Då tog killarna första platsen, särskilt en!

Den där kavata ungen blev en osäker tonåring. Började och slutade gymnasiet under samma år. Han med stort H hängde kvar, tills övre tonåren med mycket våndor. Då hon med jämna mellanrum delade honom med en annan tonårstjej. Hennes stora kärlek som skulle vara livet ut!

En världsvan rolig kille från storstan ersatte så småningom det krossade tonårshjärtat och fyllde det med småbarn och sedermera skilsmässa.

Skolan blev åter hennes nummer ett. När syokonsumenten frågade vad hon ville läsa allt, svarade hon allt! Syon såg både chockad och road ut. Som hon hade längtat! Lëshungern hade aldrig varit större.

En gymnasiekompetens inlästes med mycken njutning.

Hon kunde inte sluta gå i skolan, fortsatte med enstaka kurser på universitetet som kombinerades med en annan utbildning Där tog det stopp, hennes lyckliga plats i livet blev till olycka. Allt rasade in i en extrem utbrändhet.

Ingenting blev färdigt, studierna kunde aldrig upptas. Så därefter blev hennes skolning denna och är inte fy skam den heller!

learning

of all and everything

the school of life

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lila fjäderblomman med Poeter.se id #49856 innehar upphovsrätten